

at udskrive ham til 3 eller 4 Mars Tjeneste, efter som han engang er udstreven og stillet til Krigsministeriets Disposition. Jeg troer, at der derved skeer Troppeafdelingerne den største Belgjerning; thi disse Folk, der udskrives til 4 Mars stadig Tjeneste, ere Troppeafdelingerne i høi Grad bange for, efter som det naturligvis i Almindelighed ere de daarligste Subjecter, de faae paa den Maade. Siger man: men naar han nu vedbliver at være borte, skal han saa ikke reflektere Noget? So vist, han er jo udstreven, og naar han kommer for sildigt tilstede, bliver han straffet; dette staaer udtrykkeligt i § 24 i Slutningen af den første Paragraph, hvor det hedder: „Saa fremt han indkaldes men udebliver fra Møde uden lovligt Forsald, bliver han at behandle og straffe som ulovlig udebleven“. Desuden kan han erfare af Lodtrækningslister, som blive offentliggjorte i Aviserne, at han er udstreven. Jeg troer derfor, at det er aldeles rigtigt, at han bør forlobsd udskrives, og at naar han er forlobsd udstreven, Sessionen saa intet Mere med ham har at bestille. En Udskrivning til 3 a 4 Mars stadig Tjeneste er en Uting, der efter min Formening, aldrig bør finde Sted, thi det er en altfor streng Bestemmelse for den Værnepligtige. De Fleste af dem, der udskrives til 3 a 4 Mars stadig Tjeneste, vide ikke engang den store Forsælse, de have gjort sig skyldige i, og hvorfor de nu skulle lide en saa stor Straf, som det i Virkeligheden er, at blive udstrevet til stadig Tjeneste i 3 a 4 Mar, og for Troppeafdelingerne er det, som sagt, en sand Belgjerning at blive befriede for den Sort Folk. Jeg er overbevist om, at de ærede Rigsdagsmænd, som ere Officerer, ville give mig Ret i, at Troppeafdelingerne ville være meget tilfredse med, om de kunne blive befriede for at faae det Slags Folk, som blot ere dem til Uleilighed. Især vil Marinen være i Forlegenhed med at faae en ind til 4 Mars stadig Tjeneste. Landetaten kan permittere en Mand istedetfor den, som saaledes indkaldes til flere Mars stadig Tjeneste. Anderledes er det med Marinen. Naar den ingen Penge har til en saadan langvarig Tjenende, hvad skal den saa gjøre med ham?

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne, og, i Henhold til, hvad jeg ved Slutningen af Mødet igaar forberedte de Herrer paa, atter optage dem i aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 5.

Kl. 7½ gjenoptoges Mødet.

Formanden: Forinden vi gaae over til den foreliggende Sag, skal jeg meddele, at jeg fra Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har modtaget et Exemplar af det kongelige Sundhedscollegiums Marsberetning for 1858, ubearbejdet af Decanatssekreteren, hvilket efter den nævnte Rigsdagsmands Ønske vil blive henlagt i Ræfesaen.

Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at ved et i Landstingets Dagsmøde foretaget Valg af Lønne Statsrevisorer for Regnskabet for Finantsaaret 1859—60 er af Landstinget valgt Kammeraad S. Petersen og Professor B. Bjerring.

Landstingets Formand har endvidere meddeelt mig, at Landstinget har, til at indtræde i det Fællesudvalg, hvortil Folkethinget igaar valgte Medlemmer, nemlig angaaende Forslag til Lov om de communale Valg i Kjøbstæderne, valgt efternævnte Medlemmer af Landstinget: Pastor Strøm, Kjøbmand Boesen, Professor Bjerring, Proprietair Frandsen og Kammerherre Jesen.

Fra Folkethingetsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) har jeg modtaget en Adresse fra 50 Beboere i Sandby Sogn i Præstø Amt, hvori de anholde om, at Kjøbstædernes Borgerrepræsentanter og Landcommunernes Sogneforstanderskaber maae faae Ret til at indgive de maanedlige Indberetninger om Kornpriserne, som lægges til Grund ved Capitelstarens Ansættelse.